

यस अध्यायको निम्ति पढ्नुहोस्: गलाती ५:१६-२२, व्यवस्था १३:४,५, रोमी ७:१४-२४, यर्मिया ७:९, होशे ४:२, मत्ती २२:३५-४०।

स्मरण गर्नुपर्ने पद: "त्यसकारण म तिमीहरूलाई यो स्पष्ट पार्दछु, तिमीहरू पवित्र आत्माको शक्तिबाट जीउने गर। अनि तिमीहरूको पापी शारीरिक स्वभावको माग अनुसार चलन वाध्य हुनुपर्दैन" (गलाती ५:१६ रूपान्तरित)।

इसाई क्षेत्रमा धेरै येशूभक्तहरूले परमेश्वरको महिमाको निम्ति भजनहरू रचेका छन्। धेरै प्रिय येशूभक्तहरूमा रोबर्ट रबिन्सन पनि हुन। उनले रचेको, "येशू बरदानको मूल धारा" इसाई क्षेत्रमा एक अत्यन्त लोकप्रिय भजन हो। तर रोबर्ट रबिन्सन सधैं विश्वासी मानिस अर्थात् येशूभक्त थिएनन्। उनको पिताको मृत्युले उनको जीवनमा क्रोधको छाप गाढेको थियो। विरक्त र रीसले अलमलिएको रोबर्टले जँड्याहाको बाटो अपनाएका थिए। तर एकदिन भौतारिँदै जान्दा एक जन प्रख्यात प्रचारकको प्रवचन सुन्न पुग्यो। उनको नाउँ जर्ज हाइट फिल्ड थियो। उनको प्रवचन सुनेपछि, रोबिन्सनको मन पगल्यो र आफ्नो जीवन येशूलाई सुम्प्ये। अनि उनी मेथोडिष्ट मतका चर्च पाष्टर भए र त्यस भजन उनले रचे। सुरुमा रचेको त्यस भजनको पहिलो हरफ यस्तो थियो: "ओ, अनुग्रह, दिनदिनै म महान ऋणको वाध्यतामा म छु। मेरो बरालिएको हृदयलाई तपाईंको भलो गर्ने सिक्रीले जस्तै तपाईंसँग बाँधी राख्नुहोस्।"

अनि बरालिएको इसाई हृदय भन्ने वाक्यप्रति कसैले मन नपराउँदा त्यस हरफलाई यसरी बदलिदिए: "स्वभावैले आराधना गर्न चाहेको, हे प्रभु, म यो अनुभव गर्दछु, स्वभावैले तपाईंलाई प्रेम गर्न चाहेको म, त्यस परमेश्वर जसको सेवा गर्दछु।

प्रकाशन गर्ने बेलामा सम्पादकले अर्थपूर्ण बनाउन खोजेकै होला। तर सुरुमा रचेका शब्दहरूले इसाई संघर्षलाई उचितसँग व्याख्या गर्दछन्। येशूका भक्त भएकोले हामीसँग भएका दुई स्वभावलाई

स्वीकार गर्नुपर्दछ। ती दुई स्वभाव हुन्: शारीरिक र आत्मिक। ती दुवै स्वभावहरूले हामीलाई सधैं परमेश्वरबाट टाडा लागे कोशिस गर्दछन्। तर यदि हामी परमेश्वरको आत्मालाई आफ्नो जीवन सुम्पन्न राजी भयौं भने हामी शारीरिक अभिलाषाको दासत्वमा रहँदैनौं। पावलको त्यस मूल सन्देशलाई यस अध्यायमा उल्लेखित पदहरूले छर्लङ्ग पार्दछ।

१. पवित्र आत्मामा हिँड्नु (गलाती ५:१६)

पावलले गलाती ५:१६मा भन्छन्, “म भन्दछु, तिमीहरू पवित्र आत्माद्वारा हिँड्नु। र पापस्वभावका लालसामा पूरा नगर अर्थात् पापी स्वभावको मातहतमा तिमीहरू नबस।” (रूपान्तरित)। विश्वासको जीवन त्यस हिँडाइमा कसरी गाँसिएको छ? जवाफको निम्ति देहायका पदहरू पढ्नुहोस्: व्यवस्था १३:४,५, रोमी १३:१३, एफिसी ४:१,१७ र कलस्सी १:१०।

“हिँड्नु” पुरानो करारको प्रचलित शब्द हो। यो शाब्दिक शब्द हो। मानिसको जीवनशैली वा आचरण कस्तो हुनुपर्दछ भनेर यस शब्दले व्याख्या गर्दछ। इसाई जीवन कस्तो हुनुपर्दछ भनेर पुरानो करारको यो शब्दलाई आफ्नो पत्रहरूमा पावलले बारम्बार उद्धृत गर्दछ। उनी आफै पनि यहूदी भएको कारणले यस शब्दको गरिमालाई प्रयोग गर्दछन्। फेरि प्रारम्भिक चर्चसँग गाँसिएको पहिलो नाउँ पनि यहि शब्दसँग तुलना गरि लोकमा चलेको थियो। त्यसैकारणले पनि पावलले यो शब्दलाई प्रयोग गर्दछन्। येशूका उपासक वा अनुयायीहरूलाई इसाई भनेर नाम (प्रेरित ११:२६) दिनुभन्दा पहिले तिनीहरू “त्यस पथ”लाई पछ्याउनेहरू थिए भनेर लोकमा चलेको थियो (यूहन्ना १४:६, प्रेरित २२:४, प्रेरित २४:१४)। यसको अर्थ यो हुन आउँछ कि धेरै पहिला सुरुमा येशू धर्म केवल येशूमा केन्द्रित भएर उहाँको शिक्षादिक्षा वा धर्मदर्शनमा तल्लित हुनु मात्र होइन रहेछ। त्यो जीवनको बाटो थियो। त्यसले मानिसलाई कुन चालमा हिँड्नुपर्छ भनेर देखाउँथ्यो।

तर पुरानो करार र नयाँ करारमा हिँड्नु भनेको कुरामा के फरक रहेछ भनेर पावलले देखाउँदछन्? प्रस्थान १६:४, लैब्य १८:४, र यर्मिया ४४:२३सँग गलाती ५:१६,२५ र रोमी ८:४सँग तुलना गर्नुहोस्।

पुरानो करारमा जीवनशैली वा व्यवहारलाई "हिँड्नु" भनेर वाख्या गरिएको पाउँदैनौं। त्यो शब्दको अर्थ व्यवस्थामा हिँड्नु भन्ने शब्द नजिकको अर्थ लाग्दछ। हलखाह Halakhah अर्थात् व्यवस्थामा हिँड्नु भन्ने शब्द यहूदीहरूले विधिलाई मध्य नजर राखेर प्रयोग गरेका थिए। पुर्खाहरूले अपनाएका कानून वा व्यवस्था र संस्कारमा भएका नितिनियमहरूलाई प्रयोग गर्न त्यस शब्द चलाएका थिए। हलखाह Halakhah अर्थात् व्यवस्थामा हिँड्नुको अर्थ नै यहूदी व्यवस्था भनेर अनुवाद गरिन्छ। तर हिब्रू भाषामा हिँड्नु भन्ने शब्द नै कुन चालमा मानिस चलनुपर्छ भन्ने आधारमा यथार्थ अर्थ लगाइएको हुन्छ।

जब पावलले पवित्र आत्माको चालमा हिँड्नुपर्छ भनेर सम्बोधन गर्दछन्, यसको अर्थ इसाईहरूलाई व्यवस्थालाई भङ्ग गरेर वा वेवास्ता गरेर चल भनेर पावलले भन्न खोजिरहेका होइनन्। व्यवस्था वा विशेष गरेर दश आज्ञाको विरोधमा पावल छैनन् न त त्यसको पालन गर्नबाट उनले रोक लगाएको पाइन्छ। तर कतिपयले व्यवस्थालाई कसरी पालन गर्न खोजिरहेको छ त्यसको विरोध पावलले गर्दछ। अत्यन्त अथक प्रयास तथा बलजपतीद्वारा परमेश्वरको आज्ञा पालन गराउने उहाँको इच्छा होइन। तर पवित्र आत्माको अगुवाईमा भक्तिसाथ परमेश्वरको सेवा गर्ने स्वतः चाहनाले अभिप्रेरित हुँदा नै उहाँको आज्ञालाई शिरोपर गरेर मानिस चल्दछ (गलाती ५:१८)।

के तपाईं पवित्र आत्माको अगुवाईमा हिँडिरहनुभएको छ? तपाईंको अनुभव कस्तो छ? पवित्र आत्माको अगुवाईमा कसरी हिँड्ने? तपाईंले कस्तो खालको जीवनशैली अपनाइरहनुभएको छ जसले गर्दा तपाईंलाई अगुवाई गर्न पवित्र आत्मालाई कठिन भइरहेको छ?

२. येशूभक्तले भोग्नुपर्ने संघर्ष (गलाती ५:१७)

“पाप स्वभावमा हिँड्दा लालचै लालचा हुन्छ जुन पवित्र आत्माको विरुद्धमा हुन्छ। अनि पवित्र आत्मा पनि त्यस पापको स्वभावको विरुद्धमा गइरहेका हुन्छन्। तिमी जे गर्न चाहन्छौं त्यसलाई रोक्न खोज्दा आफू भित्र नै अन्तरसंघर्षले पिरोलेको हुन्छ।” (गलाती ५:१७ रूपान्तरित)। के तपाईं येशूभक्त भएको नाताले पावलको उपरोक्त भनाइलाई तपाईंको जीवनमा भोग्नुभएको छ? येशूभक्त भयो भन्दैमा सबै थोक टक् टक् नमिली कतिपय समयमा पिडाको जीवन

पनि यथार्थ जीवन हुन आउँछ। के तपाईंलाई यो थाहा छ? रोमी ७:१४-२४ पनि पढ्नुहोस्।

जुन आन्तरिक संघर्षको बारेमा पावलले वर्णन गरिएको छ त्यो प्रत्येक मानिसले भोग्नुपर्छ भन्ने छैन। यो त इसाई जीवनको हृदयमा तानातान हो। स्वभावैले मानिस आफ्नो शरीरको चाहनालाई पूरा गर्न चाहन्छ र त्यसैको लागि पनि ऊ जन्मेको हुन्छ (रोमी ८:७)। त्यसकारण जब हामी पवित्र आत्माको अगुवाईमा नयाँ जीवनको अनुभूति प्राप्त गर्छौं तब हामी भिन्न आत्मिक संघर्ष चर्कन थाल्दछ (यूहन्ना ३:६)। यसको अर्थ यो पनि होइन कि गैर-इसाई वा येशूलाई विश्वास नगर्ने व्यक्तिको हृदयमा दुष्ट र असलसँग संघर्ष कहिले पनि हुँदैन। जुनसुकै मानिस पनि आन्तरिक संघर्षमा सहभागी भएको हुन्छ। तर येशूलाई विश्वास नगर्नेलाई पनि पवित्र आत्माले घचघच्याइरहनुभएको हुन्छ। तर येशूभक्तले गर्नपर्ने संघर्ष नयाँ खालको हुन्छ। किनभने जब कोहि मानिसले येशूलाई विश्वास गर्दछ उसमा दुई स्वभाव हुन्छन् र ती स्वभावहरू एक आपसमा जुधिरहेका हुन्छन्-ती स्वभाव हुन् शारीरिक र आत्मिक।

इसाई इतिहासको सुरुदेखि नै येशूभक्तहरूले त्यस आन्तरिक संघर्षबाट राहत पाउन धेरै चाहना गरेका थिए। त्यस संघर्षबाट अलग हुन कतिपयले त समाजबाट लुकेर साधुको जीवन बिताएको सबैलाई थाहा भएकै कुरो हो। कतिपयले त पापी स्वभाव परमेश्वरको सदाशय तथा अनुग्रहले हटाइ हाल्छ, नी किन संयताको निमित्त आत्मसंघर्ष गर्ने भन्ने भावनामा पौडी खेलिरहेको पाइन्छ। तर दुवै खालको प्रयास गलत छ। यो ध्रुव सत्य छ कि परमेश्वरको आत्माको बलले हाम्रा शरीरको अधिलापालाई बसमा राख्न सक्दछौं, तर यस भौतिक शरीरमा त्यसबेलासम्म अन्तरसंघर्ष जारी रहनेछ जरसम्म येशूको दोस्रो आगमनमा हामीले नयाँ शरीर पाउँदैनौं। समाजबाट भागेर बस्यो भन्दैमा त्यसले हामीलाई राहत दिन्छ भन्ने छैन। समाजबाट त भाग्छौं होला, तर आफूबाट आफै भाग्न सक्दैनौं। त्यसकारण हामी जहाँ गएतापनि हामीमा भएको अन्तरसंघर्ष पनि गइरहेको हुन्छ। यो प्रक्रिया हाम्रो मृत्युसम्म वा येशूको दोस्रो आगमनसम्म जारी रहनेछ। इसाई जीवनमा भइरहने अन्तरसंघर्षको बारेमा पावलले रोमी ७मा स्वीकार गरेर लेखेका छन्। येशूभक्तले जे गर्न चाहन्छ त्यो आत्मसंघर्षले गर्दा रोक्न

खोज्दछ। आफूभित्र भइरहने आन्तरिक संघर्षलाई पावलले नलुकाइकन सार्वजनिक रूपमा खुलासा गर्दछन्। येशूलाई विश्वास गरेपछि हामीमा दुई स्वभावले अड्डा जमाएको हुन्छ। ती स्वभाव एक आफसमा मेल नखाने भएकोले एक आफसमा द्वन्द्व भइरहेको हुन्छ र हामी त्यसको माझमा हुन्छौं। हामीहरूमा भएका शरीरले चाहने भौतिक आकांक्षा आत्मिक जीवनको शत्रु हो। अनि येशूभक्तभएतापनि शारीरिक अभिलाषा, आँखाको लोभ र अरू भन्दा म किन कम हुने भन्ने अहंताको स्वभावसँग हामी लड्नमा कमजोर छौं। तर येशूभक्तमा आशाको किरण निभेको हुँदैन। यदि हाम्रा पापी स्वभावलाई चिनेर त्यसमाथि विजय प्राप्त हुन चाहन्छौं भने पवित्र आत्माको निर्णयमा हाम्रो जीवन दिन दिनै सुम्पनु पर्दछ। त्यसै कारण पावलले हामी सबैलाई पवित्र आत्मामा हिँड्नुपर्दछ भनेर प्रोत्साहन दिँदै कडा रूपमा आह्वान गर्दछन्।

तपाईं येशूभक्त भएकै नाताले यस दुई स्वभावको संघर्षमा परिरहनुभएको होला। यो येशूको आगमन नहुँजेल वा हाम्रो मृत्यु नहुँजेल संघर्षमा परिरहेका येशूभक्तलाई तपाईं कस्तो सरसल्लाह दिनु हुन्छ? वा त्यो सल्लाह दिन तपाईं सक्षम हुनुभएको छ?

३. भौतिक शरीरको क्रियाकलाप (गलाती ५:१९-२४ रूपान्तरित)

भौतिक शरीर र आत्मिक स्वभावको बिचमा भइरहने संघर्षलाई स्विकार गर्दै त्यस विषय अघिल्लो बुँदामा हेरेका थियौं। त्यस संघर्षलाई अझ बाख्या गर्दै पावलले गलाती ५:१८-२६मा सूची बनाउँदछन्। ती सूचीमा के खराब छन् के उत्तम छन् सो समावेश भएकाछन्। यो सूची दुवै यहूदी र ग्रीक तथा रोमी साहित्यमा प्रचलित छ। यस सूचीमा कुन खराब अवगुणबाट अलग हुनुपर्दछ र कुन असल क्रियाकलापमा चलनु पर्दछ भनेर उल्लेख छन्।

गलाती ५:१९-२४मा उल्लेख गरेको पावलको सूचीलाई गम्भिरतापूर्वक नियालेर पढ्नुहोस्। देहायका पदहरूमा पनि त्यस्तै खालका सूची प्रस्तुत भएकाछन्। तर पावलको सूचीसँग तुलना गर्दा के अन्तर वा समान छन्? हेर्नुहोस्: यर्मीया ७:९, होशे ४:२ मर्कूस ७:२१,२२, १ तिमोथी ३:२, ३, १ पत्रूस ४:३ र प्रकाश २१:८।

पावललाई आफूले बनाएका र अरूको सूचीको बारेमा राम्रो जानकारी थियो। तर गलातीमा उल्लेख गरेका दुई सूचीहरूको बीचमा

महत्त्वपूर्ण भिन्नता पावलले देखाउँछन्। ती सूचीलाई पावलले दुई तरिकाबाट प्रस्तुत गर्दछन्। नराम्रा क्रियाकलापलाई “शरीरका कामहरू” भनेका छन् भने असल क्रियाकलापहरूचाहिँ “पवित्र आत्माको फल” भनेका छन्। यो अन्तर अत्यन्त महत्त्वपूर्ण वा उल्लेखनिय छ। लेखक जेम्स डी. जी. उनले त्यस विषयमा यसरी लेख्दछ, “भौतिक शरीरले माग गर्दछ, तर आत्माले उत्पादन गर्दछ। एउटा खालको शूचीले स्वार्थ-केन्द्रित वा स्वार्थी भएको देखाउँछ, जसले नकारात्मक र मानिसलाई बिगार्नमा अग्रसर गराउँदछ। तर अर्को सूचीले अरू मानिसप्रति बढी सरोकार भएको र शान्ति तथा एक आफसमा विश्वासको वातावरण बनाउन अग्रसर गराउँदछ। स्पष्टमा भन्ने हो भने एउटाले खराब आचरण देखाउँछ भने त्यसको विपरित अर्कोले असल आचरण देखाउँदछ। अर्थात् ती दुईको बिचमा हुने संघर्षलाई प्रत्यक्ष रूपमा देखाउँदछ। तर असल सूचीले परमेश्वरको स्वभाव देखाउँदछ। यसले मानिसको जीवनमा सकारात्मक परिवर्तन ल्याउँदछ र एक आफसको सम्बन्धमा सुधार ल्याउँछ। किनभने असल सूचीले अरूसँग कसरी व्यवहार गर्ने भनेर सिकाउँदछ। - द इपिस्टल टु द गलेशीयनस्, पृ. ३०८बाट रूपान्तरित।

पावलले तयार गरेको सूचीमा खराब क्रियाकलापलाई बहुवचन प्रयोग गरिएको छ। यो भिन्नताचाहिँ चासोको विषय हो। “भौतिक शरीरका क्रियाकलापहरू अर्थात् पाप-स्वभावका कामहरू” भनेर पापी मानिसका नियतहरू कस्ता कस्ता हुन्छन् भनेर पावलले तोक्दछन्। तर असल गुणहरूलाई पवित्र आत्माको फल भनेर एक वचन पावलले प्रयोग गर्दछन्। यो भिन्नताले के देखाउँछ भने पाप-स्वभाव अर्थात् भौतिक शरीरको चाहनालाई सर्वोपरि गरेर हिँड्नेमा झगडा, कचकच, एक आपसमा दुःख दिने, समस्या समस्याहरू हुने र मनमुटाव भएर एक आपसमा विभाजित हुने जस्ता मनस्थितिहरू हुन्छन्। तर पवित्र आत्माको अगुवाईमा चलनेहरूले केवल एउटा फलमात्र फलाउँछ तर त्यस फलमा नौवटा गुणहरू हुन्छन् जसले एक हुन प्रोत्साहित गराउँछ।

परमेश्वरको बारेमा मानिसहरूले जस्तो सोचे पनि केहि फरक पर्दैन यदि त्यो मानिस सच्चादिल अर्थात् मनमा पाप नराखी सोचिएको छ भने केहि फरक पर्दैन भनेर कतिपय मानिसले सोचदछ। तर यो

धारणा गलत छ। पावलले पाप-स्वभाव भएका मानिसहरूमा हुने नराम्रा कामले उपरोक्त भनाइको खण्डन गर्दछ: परमेश्वरको बारेमा अशुद्ध वा अनुचित सोचले गर्दा मानिसले यौन व्यवहार र धर्मको बारेमा गलत धारणातिर बढदछन्। यसले गर्दा मानिस मानिस बिचको सम्बन्ध बिग्रीन्छ। यति मात्र होइन यस्तो गलत धारणालाई मनमा बसाई राखियो भने त्यसले अनन्त जीवनलाई गुमाइ दिन सक्दछ (गलाती ५:२१)।

पाप-स्वभावले ल्याउने कामहरू वा दुर्गुणहरूको सूची फेरि पढ्नुहोस्। ती प्रत्येक दुर्गुणहरूले दश आज्ञाका एक वा बढि आज्ञालाई कसरी तोडेको हुन्छ?

४. पवित्र आत्माको फल (गलाती ५:२२-२४)

परमेश्वरले आफ्नै हातले कोर्नुभएको दश आज्ञालाई हामीले पालन गर्दा पवित्र आत्माको फल फलाइरहेको हुन्छ भन्ने धारणालाई पावलले गलाती ५:२२-२४मा उल्लेख गरेको सूचीले कसरी पुष्टि गर्दछ? मत्ती ५:२१, २२, २७, २८ मत्ती २२:३५-४० पनि पढ्नुहोस्।

प्रेमको सट्टामा वा प्रेमको ठाउँको विकल्पमा हामीले दश आज्ञा मात्र निर्णय गर्ने होइन। दश आज्ञाले परमेश्वर र मानव जातिलाई कसरी प्रेम, स्नेह, माया देखाउने हो त्यसको लागि अगुवाइ गर्दछ। लेखिएको व्यवस्था भन्दा प्रेम माथि रहन्छ। तर व्यवस्था अर्थात् परमेश्वरको दश आज्ञाको विरोधमा प्रेम खडा हुँदैन। परमेश्वरलाई प्रेम देखायो भने र अरू मानिसलाई प्रेम देखायो भने दश आज्ञाको आवश्यक हुँदैन भन्ने तर्क अर्थहिन छ। यो प्रकृतीप्रति मोहको कारणले गुरुत्वाकर्षणको नियम निष्क्रिय भयो भनेको जस्तै हो।

फेरि पन्द्रह पल्ट उनले एक एक शब्दहरूद्वारा शरीरका कामहरूलाई वाख्या गरेका छन्। (ती सबै नकारात्मक शब्दहरू अर्थात् मानिसलाई अधोगतितिर लाने अवगुणहरू हुन्)। तर पवित्र आत्माको फलचाहिँ केवल नौवटा भागहरूमा छुट्याएका छन्। ती भागहरू सबै सकारात्मक छन् (जसले मानिसलाई अर्थपूर्ण जीवन बिताउन सघाउँछन्)। बाइबलका विद्वानहरूले ती नौ भागहरूलाई तिन समूहमा विभाजित गरेका छन्। तर त्यस विभाजनको महत्त्वताप्रति तिनीहरू आफैँ बिवाद गर्दछन्। कतिले भन्छन् तिन भागमा विभाजन गरेको

कारण त्री-एक परमेश्वरसँग सरोकार भएर नै हो। कसैले यो भन्छ, ती तिन समूहको अर्थ हामी मानिस भएको कारणले परमेश्वर र अरू मानिससँग कसरी सम्बन्ध राख्नुपर्छ भनेर देखाउने तरिका हो। अनि परमेश्वर र अरू मानिससँगको सम्बन्धमा सुमधुरता ल्याइयो भने हाम्रो व्यक्तिगत जीवन पनि अर्थपूर्ण र आदरणीय हुन आउँछ। फेरि कसैले भन्छ त्यस सूचीले त येशूको जीवनलाई सिद्ध रूपमा वाख्या गर्दछ। ती विभिन्न दृष्टिकोणहरू असल र तर्कसङ्गत हुनसक्दछ। तर इसाई जीवनमा प्रेमको गरिमामय अत्यन्त महत्त्वपूर्ण गुण हो भन्ने पावलको दृष्टिकोणलाई हामीले सम्झनु अत्यन्त जरूरी छ।

ती नौ वटा भागहरूमा पावलको आकस्मिक सोच सर्वप्रथम प्रेम थियो भन्न मिल्दैन। प्रेमको गरिमामय वा आदरणीयतालाई इसाई जीवनमा कतिको महत्त्वपूर्ण छ भनेर पावलले गलाती ५:६ र १३मा उल्लेख गरिसकेका छन्। अनी विश्वासीहरूमा हुनुपर्ने विभिन्न गुणहरू वा असल कामहरूको सूचीमा प्रेमलाई अन्तपनि समावेश गरिएको छ (२ कोरन्थी ६:६, १ तिमोथी ४:१२, १ तिमोथी ६:११ र २ तिमोथी २:२२ आदि)। याद गर्नुहोस्, अरू सबै गैर-इसाई पुस्तकहरूमा अरू सबै असल भागहरू वा गुणहरूलाई उल्लेख गरेको पाइन्छ। तर प्रेमचाहिँ इसाई विषेशता हो। सबै असल गुणहरूमा प्रेम पनि त एक गुण हो भनेर इसाई सोच होइन। बरू येशूभक्तको जीवनमा प्रेमको भूमिका अत्यन्त उल्लेखनिय हुनुपर्दछ किनकि अरू सबै असल गुण वा भागहरूलाई खोल्ने साँचो नै प्रेम हो। पवित्र आत्माको शीखर वा उत्कृष्ट गुण प्रेम हो (१ कोरन्थी १३:१३, रोमी ५:५) र प्रत्येक येशूभक्तको जीवन र नियत तथा भावनाहरूमा प्रेम समावेश हुनु अनिवार्य छ (यूहन्ना १३:३४,३५)। कतिपय समयमा प्रेमलाई प्रकट गर्नु अत्यन्त कठिन हुनसक्छ तर येशूभक्तको जीवनमा प्रेमको विकल्प अरू छैन।

प्रेममा कतिको त्याग समावेश भएको हुन्छ? के बिना त्याग तपाईंले प्रेम गर्न सक्नुहुन्छ? प्रेम र त्यागको बारेमा येशूले के सिकाउनुहुन्छ?

५. विजयको पथमा (गलाती ५:१६-२६)

प्रत्येक येशूभक्तको हृदयभित्र शरीर र आत्माको अन्तर्द्वन्द्व घमासान रूपमा चलि नै रहेको हुन्छ। तर येशूभक्तको जीवनलाई हरेश, असफल, बिफल र पापले नियन्त्रण गर्नुपर्छ भन्ने छैन।

जब पवित्र आत्मालाई हाम्रो जीवनमा आधिपत्य जमाउन हामी दिन्छौं तब त्यसले शरीरका अभिलाषाहरूलाई कसरी बसमा राख्दछ भनेर गलाती ५:१६-२६ले बताउँदछ? अर्थपूर्ण र आत्मिक जीवन बिताउने मूल सुत्र के हुन् त?

पवित्र आत्माको बसमा रहँदा येशूभक्तको जीवन कस्तो हुन्छ भनेर पाँचवटा मूल क्रियापदहरूद्वारा पावलले गलाती ५:१६-२६मा उल्लेख गर्दछन्। प्रथम, विश्वासीहरू पवित्र आत्मामा हिँड्नुपर्दछ (पद १६)। यसको ग्रीक शब्द हो पेरिपेटियो peripateo। यसको अर्थ हो पछि पछि लाग्नु वा वरिपरि घुम्दै हिँड्नु। ग्रीक सभ्यतामा ख्यातीप्राप्त दार्शनिक आरिस्टोटलका अनुयायीहरूलाई पेरिपेटेटिक Peripatetics भन्दथे, किनकि ती श्रद्धेय गुरु जहाँ जहाँ जान्थे त्यहाँ त्यहाँ ती अनुयायीहरू जान्थे। वर्तमान काललाई प्रयोग गरेर क्रियापद “हिँड्” भनेर पावलले उल्लेख गरेको अर्थ पवित्र आत्मामा कहिलेकाहिँ वा विशेष अवसरमा मात्र हिँड्नु भनेको उनको धारणा होइन। तर यो दैनिक तथा निरन्तर रूपमा हिँड्नुपर्छ भनेर पावलको आह्वान हो भनेर मानिनुपर्दछ। “हिँड्” भनेको केवल सुझाव नभएर निर्देशन हो। दिनदिनै पवित्र आत्मामा हिँड्नु हामीले निर्णय गर्नुपर्दछ। यस्तो खालको दैनिक चाला हाम्रो व्यक्तिगत छनौट हो। उहाँको चालमा हिँड्नु व्यक्तिगत आत्मनिर्णयको अधिकार हामीमा नै निहित गरिएको छ।

दोस्रो क्रियापद “अगुवाईमा” (पद १८) हो। यसको अर्थ पवित्र आत्माले हामीलाई कहाँ लैजान चाहनुहुन्छ वा लैजानुपर्दछ त्यसको अगुवाईमा हिँड्नु आवश्यक छ। (उहाँमा हिँड्नु भनेकै उहाँको नेतृत्वलाई शिरोपर गर्दै उहाँको पछि लाग्नु हो)। (गलाती ५:१८लाई रोमी ८:१४, १ कोरन्थी १२:२सँग तुलना गर्नुहोस्)। हाम्रो काम हामीले जीवनको नक्सा कोरेर पवित्र आत्मालाई त्यस नक्सा अनुसार चलन उहाँलाई अनुरोध गर्ने होइन, तर उहाँले कोनुभएको नक्सामा हिँड्नु उहाँको अगुवाईमा भर पर्नु हो।

अर्को दुई क्रियापदचाहिँ गलाती ५:२५मा देखापर्दछ। पहिलो क्रियापद “जीउनु” (ग्रीक भाषामा *zao* जाओ)। जब कोहिले येशूलाई ग्रहण गर्दछ तब त्यो व्यक्तिलाई नयाँ-जन्मको अनुभव हुन आवश्यक छ भनेर पावलले भन्न खोजिरहेको पाउँछौं। वर्तमान काल “जीउँछौं”लाई प्रयोग गरेर नयाँ-जन्मको अनुभव जीवनमा एक पटक होइन तर दैनिक रूपमा पुनर्जन्मको अनुभव हुनुपर्दछ भन्ने पावलको धारणा हो। (“जब म बिउँझन्छु, तब म तपाईंसँगै हुन्छु” भनेर दाउदले आफ्नो दैनिक जीवन परमेश्वरसँग कसरी नयाँ भइरहनेरहेछु भनेर आफ्नो भावना व्यक्त गर्दछन्- भजन १३९:१८)। हामी पवित्र आत्मामा जीउने हुनाले पवित्र आत्मकै अगुवाईमा हामी हिँड्नुपर्छ भनेर पावलको धारणा हो। यस २५पदमा “हिँडौं” भन्ने शब्दको अनुवाद पद १६को भन्दा फरक छ। यहाँ प्रयोग गरिएको ग्रीक शब्द स्टोइचियो *stoicheo* हो। यो शैनिक शब्द हो। यसको अर्थ “लाईनमा बस्नु”, “कदम कदममा अघि बढ्नु” वा “निर्देशन अनुसार चलनु” हो। पवित्र आत्माले हामीलाई जीवन दिनुहुन्छ र कुन गतिमा प्रत्येक दिन हामी हिँड्नु पर्दछ त्यो गति उहाँकै अगुवाईमा हुनुपर्दछ भनेर पावलले भन्न खोजिरहेका छन्।

“पापको स्वभावलाई क्रुसमा टाँगिनु” भनेर अर्को क्रियापद पावलले पद २४मा प्रयोग गर्दछन्। यो पदले कोहिलाई आघात पार्न सक्दछ, अर्थात् धक्का दिन सक्दछ। यदि हामी पवित्र आत्माको पछि लाग्न निर्णय गर्छौं भने हामीले हाम्रा शरीरको कामबासना र लालसा अर्थात् स्वार्थको प्राथमिकतालाई मार्न अठौट हुनुपर्दछ रे। पावलले शाङ्केतिक भाषामा बोलेको हो भनेर हामी बुझ्नुपर्दछ। आत्मिक जीवनको भोकलाई तृप्त गर्नु भनेकै आफ्नो शरीरलाई क्रुसमा टाँग्नु हो। शरीरको चाहनालाई भोकै राख्नु भनेकै हाम्रो शरीरलाई क्रुसमा टाँग्नु हो।

तपाईंको जीवनमा कस्तो खालको विजयको आवश्यक छ जुन अहिले छैन? येशू खीष्टमा प्रतिज्ञा गरिएका विजयहरूलाई तपाईंको आफ्नै बनाउन तपाईंले आफ्नो जीवनमा के परिवर्तन गर्नुपर्दछ र त्यस अनुसार चलन कस्तो निर्णयहरू गर्नुपर्दछ?

उपसंहार: “येशूभक्तको जीवन सधैं शान्तिमय वा समथर हुन्दैन। येशूभक्तले गम्भिर चुनौतिहरूको सामना गर्नुपर्दछ। सैतानले अनेकन ठूला प्रलोभन, लालसा, महत्वाकाँक्षा आदिद्वारा हमला गर्नसक्दछ। ‘पाप

स्वभावको लालसा पवित्र आत्मको खिलाफमा गइरहेको हुन्छ भने पवित्र आत्माको इच्छा पाप स्वभाव अर्थात् शारीरिक स्वभावको खिलाफमा गइरहेको हुन्छ' (गलाती ५:१७ रूपान्तरित)। जब हामी यस पृथ्वीको इतिहासको अन्त्यतिर जब जब नजिक आउँछौं तब तब सैतानको हमला अझ बढि खतरापूर्ण हुनसक्दछ। उसको हमला झन झन कडा रूपमा बढेर जान्छ र त्यो कहिलेकाहिँ नभएर निरन्तर पनि हुनसक्दछ। जसले सत्य र ज्योतिलाई ग्रहण गर्न इन्कार गरिनै रहन्छ त्यसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने र उहाँका आज्ञाहरूलाई पालन गर्नेप्रति आफ्नो हृदय कठोर र तितो पारिराखेको हुन्छ।"-एलेन जी हाइटको टिप्पणी, एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ६, पृ. ११११बाट रूपान्तरित।

"पवित्र आत्माको प्रभाव नै मानिसको आत्मामा खीष्टको जीवन हो। प्रतक्ष्य रूपमा वा आमुन्ने सामुन्ने हामीले येशूलाई देख्दैनौं र उहाँसँग त्यसरी बातचित गर्दैनौं। तर जहाँ भएतापनि पवित्र आत्मामा उहाँ हाम्रो नजिक हुनुहुन्छ। प्रत्येक व्यक्ति जसले खीष्टलाई ग्रहण गर्दछ त्यसको जीवनमा पवित्र आत्मा क्रियाशील हुन्छ। जसको जीवनले पवित्र आत्माको अगुवाईमा चलेको भनेर देखाउँदछ, उसको जीवनमा पवित्र आत्माको फल फलिनै रहेको हुन्छ, जुन प्रेम, आनन्द, शान्ति, शहनशिलता वा शदाशयता, नम्र अर्थात् भद्रपना, सर्वोहित चाहने र परमेश्वरमा अठोट बिश्वास हुन् (मानुस्क्रिप्ट ४१, १८९७)।"- एलेन जी हाइट,एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ६, पृ. १११२बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

१. आफ्नो शारीरिक बाहुल्यता वा अभिलाषालाई क्रुसमा टाँगी दिनु भनेको के हो, त्यसको बारेमा सोच्नुहोस्। यसको अर्थ के हो? हाम्रो शरीरलाई क्रुसमा कसरी टाँगिदिने? कतिपटक यो प्रक्रिया अपनाउनु पर्दछ? पावलले यस्तो कडा क्रियापद किन प्रयोग गरे होलान्? क्रुसमा टाँगिदिनु भन्ने शब्द पावलले प्रयोग गर्दा प्रत्येक येशूभक्तमा आन्तरित संघर्ष कस्तो चर्को हुने रहेछ भन्ने कुरालाई के तपाईँ सहमत हुनुहुन्छ?

२. पवित्र आत्माको फल फलाउन मानिसको भूमिका के छ? तपाईंके अनुभवमा त्यो भूमिकालाई तपाईं के भन्नुहुन्छ?
३. जो मानिस पाप-स्वभावलाई प्राथमिकता दिएर चल्दछ त्यो मानिस परमेश्वरको राज्य ग्रहण गर्न सक्दैन भनेर पावलको तर्क छ। हामी विश्वासद्वारा जीउँछौ तर कर्म अर्थात् धार्मिक क्रियाकलापको आधारबाट होइन भन्ने पावलकै अभिव्यक्तलाई क्रुसमा टाँगिनुपर्ने शिक्षालाई कसरी तुलना गर्ने?
४. तपाईं दिन दिनै परमेश्वरसँग हिँड्ने कुरामा कस्तो ठूलो संघर्ष तपाईंले गरिरहनुभएको छ? के यो पाप र पापले गर्दा परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा खलबल ल्याउने कुरासँग त होइन? येशूलाई विश्वास गर्दा पापमाथि बिजयी जीवन बिताउन पाइन्छ भन्ने आस्था हुँदा हुँदै पनि कतिपय हामी चुक्दछौ र निराशाको भूमरीमा पनि परिरहेका हुन्छौ। येशूद्वारा पापमाथि बिजय प्राप्त गर्न सक्छौ भनेर हामीलाई आश्वासन दिइएकोछ। तर हामीले पाउने मुक्ति भनेको येशूले के गर्नुभयो त्यसमा भरपर्छ भन्ने कुरालाई किन हरदम ख्याल गरिरहनुपर्दछ?

सारांश: शारीरिक चाहना र आत्मिक चाहनाको बिचमा हरदम अन्तरसंघर्ष भएको प्रत्येक येशूभक्तको अनुभव छ। तर येशूभक्तको जीवन असफलको भूमरीमा परिहरनु आवश्यक छैन। येशू खीष्टले पाप र मृत्युमाथि बिजय प्राप्त गर्नुभएको हुनाले इसाई जीवन त्यो जीवन हुनसक्दछ जहाँ पवित्र आत्माको नियन्त्रणमा रहन्छ। यदि हामी पवित्र आत्माको खतनमा रहन राजी भयौ भने शरीरको चाहनालाई नियन्त्रणमा राख्न उहाँले दिनदिनै आफ्नो अनुग्रह उपलब्ध गराउन सक्नुहुन्छ।

